מה אשה איסורא ולא ממונא –

Just as by a woman it is prohibitory but not monetary

OVERVIEW

ריב"ל assumed that ריב"ל derived from a (separate) statement of ריב"ל that דיב"ל maintains הלכה כאבא שאול (regarding the יתומים קטנים of a הלכה כאבא שאול that the rule is ריב"ל taught in the ריב"ל was referring to is where ריב"ל name of רבי that if a master said 'I have given up on my slave'; the slave is not completely freed unless he receives a שטר שחרור first. בי יוחנן explained because we derive³ עבד from אשה that just as an אשה leaves her husband only⁴ with a שטר (גט), similarly an עבד cannot be completely freed unless he receives a גט שחרור. This (concludes ריב"א) is from where ריב"א possibly derived that דיב"ל rules like אבא שאול, for we derive from the גז"ש לה לה (in addition), that just like by a woman, the גט merely releases her from her איסור relationship with her husband, but not from a monetary relationship (which does not exist), similarly the עבד of the עבד releases him from the איסור עבדות, but cannot release him from the ממונות relationship with his master. עבד must be discussing an עבד who (after the יאוש) has only an איסור relationship with his master, but not a monetary one (since the master was מפקיר him through the עבד acquired his 'monetary' freedom). However by an עבד קטן where there still remains a monetary connection to the master (even after the יאוש/הפקר, for the קטן cannot acquire himself), there is no freedom at all and he is still מותר בשפחה מותר שטר will not be effective since it can only release him from the איסור aspect but not from his ממון aspect. This proves that ריב"ל who cites רבי agrees with אבא שאול.

.

¹ There are two aspects this ruling. One, that אוש (or הפקר) is not sufficient to allow the בת חורין to marry a בת חורין, and two, that even though the owner has no longer any monetary rights in the עבד (he was מתייאש from him); nevertheless the איסורא is effective to emancipate the עבד completely (affecting the איסורא aspect exclusively).

² How we know these two aspects (mentioned in footnote # 1) are valid.

There is a אשה and עבד with the words לה לה מזירה it is written (תצא] לה מזירה אונ מחל מזירה שוה and by a וכתב לה (דברים [תצא] לה (ויקרא [קדושים] יט,כ) או חפשה לא נתן לה (ויקרא [קדושים] יט,כ) או חפשה לא נתן לה (ויקרא [קדושים] יט,כ).

⁴ The husband cannot be מפקיר his wife (he has no monetary ownership in his wife. The laws of מעשה ידיה לבעלה are in exchange for מעיקר הדין a woman can say מייקר וחקנות הכמים.

 $^{^5}$ A איסור is sufficient to release him from the איסור status of עבד (exclusively, there is no גט status), just as a עבד is sufficient to release the woman from her exclusive איסור איסור (the second aspect in footnote # 1).

⁶ מיתה (just like מג) can only release איסורא but not אמונא, therefore the קטן who still retains a מיתה ממוך as as an עבד cannot be released through מיתה. However the עבד קטן, who maintain that the עבד קטן is released, cannot agree to this comparison of אין לו יד לזכות, for they maintain that the עבד קטן is freed even though אין לו יד לזכות, this proves that מיתת (and שטר) are effective for both ממון and ממון (not like an רבנן herefore the עבד מון בעוד מחום איסור ווא איסור מחום איסור ווא איסור מחום איסור איסור מחום איסור מחום איסור מחום איסור מחום איסור מחום איסור איסור מחום איסור איסור מחום איסור מחום איסור מחום איסור מחום איסור איס

asks: תוספות

- אם אול 7 אם אאול שאול בשטר בשטר משתחרר בשטר היאך עבד משתחרר בשטר לאבא how can an עבד be emancipated with a עבד unless the master first frees him -

דמה אשה איסורא ולא ממונא אף כולי –

For just like a woman (who is divorced by a גט), it is only איסורא and not ממונא amilarly, etc. an ממונא who is freed by a שטר can only effect איסורא but not ממונא, this can be accomplished only by the master first being שטר and then giving him the שטר . This seems to be too far-fetched.

תוספות considers a possible solution:

רכי תימא דלשון הכתוב בשטר כגון הרי את בן חורין הרי את לעצמך הוי לשון הפקר – And if you will say that the language which is written in the שטר, for instance; 'you are a free man', or 'you belong to yourself', these are expressions of הפקר, therefore it is indeed considered as if he is (first) עבד and consequently him, which would seemingly answer our question –

תוספות negates this solution:

אם כן לשמואל למה לי שטרא יפקירנו⁸ –

If this is indeed so, why, according to שמר is a שמר necessary to be משהרר the משהרר, he can just be אבר him, since the expressions of אהרי את בן הורין, namely הפקר, etc. are really expressions of הפקר!

תוספות continues to ask:

- ועוד 9 דאפילו על ידי הפקר היאך משתחרר קטן לאבא שאול משתחרר אונד 9 אבא הפקר And in addition, even with אבא הפקר how can one emancipate an עבד קטן מכסילוני מכסילוני מיד אול מאול (who maintains that a קטן has no יד לזכות מאול מאול שאול even from a

monetary standpoint)?!

need for a שטר שהרור. This entire explanation is based on (and according to) רש"י ד"ה וקא.

⁷ We are now assuming that אבא שאול (and רבי) maintain that a שטר שחרור can only release the איסור aspect but not the aspect (just like ממון). See 'Overview'.

 $^{^8}$ See תוספות לח, א ד"ה המפקיר עבדו א תוספות, where תוספות states that (even) according to שמואל who maintains המפקיר עבדו יצא לחירות, that is only if he used a הפקר (השפער if he said הרי את בן חורין, את בן חורין, הפקר לשון, that is not considered שטר שור (מחילה (מחילה)) and are not valid שטר שחרור unless they are written in a (עיי"ש). If we assume however that the שטר שטר לשונות של הפקר (עיי"ש) לשונות של הפקר (שמואל) מציר לשונות של הפקר (מחילה) מציר לשונות של הפקר מציר שטר).

⁹ There is a difficulty even if we assume (the far-fetched notion) that every שטר must be preceded by הוספות as suggested in his initial question.

 $^{^{10}}$ אבא שאול maintains that regarding the בהם זכה בהם indicating that they are not free at all!

תוספות answers:

- ואומר רבינו יצחק דדוקא בקנין דמיתה דילפינן מאשה

And the ייי explains that only regarding acquiring oneself through death of the master which we derive from אשה

- אמרינן איסורא ולא ממונא דומיא דאשה

Do we say that the power of the master over the עבד need be איסורא just like ממונא (and it can only release the איסור aspect but not the ממון aspect) -

- אבל שטר שכתוב בהדיא בקרא¹³ או חופשה לא ניתן לה (ויקרא יט) משוחררת בשטר לחודיה אבל שטר בהדיא בקרא¹⁴ או חופשה לא ניתן לה שטר שטר אשטר, which is written explicitly in the שטר that 'או הופשה לא ניתן לה'; she is emancipated with a שטר alone without needing הפקר to precede it, even though it is איסורא וממונא -

דמקרא מלא דיבר הכתוב¹⁵

Since it is an explicit verse, that a שפחה/עבר can be emancipated (with a שטר) –

חוספות offers an additional explanation that שטר is effective for ממונא as well -

 $\hat{}-$ יועוד דאיתקש שטר לקנין כסף 16 דכתיב (שם) והפדה לא נפדתה ועוד דאיתקש

And furthermore, שטר was likened to קנין כסף as is written, 'and [redeemed] she was not redeemed' -

– ועיקר קנין כסף מפקיע ממון כדאמר הכא נתייאשתי מפלוני עבדי אין לו תקנה אלא בשטר And the main aspect of קנין כסף (to redeem the slave) is that it removes the

 $^{^{11}}$ We derive from the גז"ש לה לה אדון that just as an הבעל is יוצא, similarly an יוצא במיתת האדון.

 $^{^{12}}$ Therefore the מיתה איסור who have a יד acquire their ממונות status and the מיתה releases them from the איסור status; however regarding מיתת הגר who have no יד and cannot acquire their ממון release, the מיתת הגר cannot provide for them a release from their ממון obligation.

¹³ We derive that a שפחה/עבד is freed with a שטר from the גז"ש לה לה לה לה לא נחן (see footnote # 2), however once there is a גז"ש לה נאפר this teaches us that the phrase או הפשה לא נחן לה נהדיא. Therefore it is considered שטר. Therefore it is considered שכתוב בהדיא. However regarding the freeing of an מיתת האדון, while it is (also) derived from the גז"ש לה לה לה לה לה לה שוור which we interpret to mean מיתת האדון (as there is by יציאה בשטר). This is not considered כתוב בהדיא.

¹⁴ It will be necessary to say that when the אשה states אשה בשטר אף עבד בשטר אף עבד מה it does not mean just like by אשה where the שטר effects only איסור, the same is by עבד, but rather just as by אשה she needs a שטר and הפקר is insufficient, similarly an שטר needs a שטר alone is insufficient. Nonetheless a שטר alone is certainly sufficient by an עבד to release him from both איסור.

¹⁵ It is only regarding the מיתת האדון through מיתת האדון 'a assumed that we derive from איסור that איסור only for איסור but not for קונה עצמן, and therefore this explains אבא שאול that regarding the adults who are קונה עצמן, from the ממון מיתת האדון, מיתת האדון however, they are released though ממונא however concerning the עבדים קטנים who have no יד and they are still bound by both ממונא therefore the מיתת האדון that is effective in any event, even by איסורא וממונא by a regular עבד גדול (by a regular עבד גדול whether a נו איסורא איסורא (בוד ל איסורא עבד גדול whether a עבד גדול (by a regular עבד גדול whether a נו איסורא נו איסורא (בוד ל איסורא עבד גדול whether a נו איסורא נו איסורא שור שהרור איסורא שור שהרור שבד גדול שבד גדול שבד גדול שבד גדול (בוד ל איסורא עבד איסורא עבד גדול שבד צדול שבד גדול שבד גדול שבד גדול שבד

¹⁶ An עבד can redeem himself by paying off the master his value as an עבד. He then becomes totally free and is מותר. We derive this from והפדה לא נפדתה.

¹⁷ The פסוק reads שטר '(referring to פסוק), 'ה', (פדיון לה'), או חפשה לא נפדתה (referring to שטר). There is a היקש between (וופדה) יציאה בעטר (חפשה) יציאה בעטר (חפשה) יציאה בעטר (חפשה).

money obligation to the master, as the גמרא states here, if the master said, 'I have abandoned my slave', there is no recourse for the עבד except for a שטר שחרור - שטר שחרור אבל בכסף לא "דפקע ליה כספיה מכי אפקריה:

SUMMARY

The comparison of איסורא ולא ממונא so too עבד is עבד is referring only to the מיתת through מיתת האדון, but not through שחרור בשטר.

THINKING IT OVER

מה אשה איסור וכו' אף עבד וכו' אף עבד חוספות asks since we assume מה איסור וכו' אף עבד, how can an שטר שחרור מכר איסר מכר מכר Seemingly, just as the master can sell the שטר with a שטר מכר, where he transfers the ממון and איסור to the buyer, why cannot we say the same when gives the שטר שחרור to the is transferring to the עבד the complete ownership of the עבד?

-

עבד on this כסף (see footnote # 16), but not in this case, for here there is no עבד on this דין ממונות on this מתייאש since the master was מתייאש from him. We must conclude that the main purpose of (קנין כסף) is to release the עבד from the ממונות aspect of his עבדות and (as a result [based on a עבד"]) it also releases him from the איסור aspect). In this case since there is no ממונות aspect, ספף is meaningless. All this proves that ממונות removes the ממונות spect. Since there is a שטר ספף from ממונות (see footnote # 17), we can conclude that just as מאיסורא so too שטר releases שטר on מאיסורא and (איסורא bo too מאיסורא) so too מאיסורא and ממונא so too שטר on ממונא and איסורא but not in this case, for here there is no מאיסורא preserved.

ונח"מ See נח"מ.